

Sygn. akt: I 1 C 285/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: Hanna Cholcha

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2016 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa **Gminy M. G. – Zarządu (...) w G.**

przeciwko **D. K.**

o zapłatę

I zasądza od pozwanej D. K. na rzecz powoda Gminy M. G. - Zarządu (...) w G. kwotę 192,00 zł (sto dziewięćdziesiąt dwa złote) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 marca 2015 roku do dnia zapłaty;

II nie obciąża pozwanej kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Powód Gmina M. G. – Zarząd (...) w G. wniósł o zasądzenie od pozwanej D. K. kwoty 192,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 5 marca 2015 r. do dnia zapłaty - tytułem opłaty za przejazd bez biletu, opłaty dodatkowej z tego tytułu oraz kosztów dodatkowych związanych z kosztami pocztowymi wysłanego upomnienia – i kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany dokonał przejazdu środkiem komunikacji miejskiej należącym do powoda bez ważnego biletu i nie uiścił dobrowolnie opłaty w kwocie 183,00 zł, w związku z czym powstały koszty dodatkowe związane z wysłaniem upomnienia.

(pozew - k. 2-3v)

Nakazem zapłaty z dnia 4 stycznia 2016 r., wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie I 1 Nc 9615/15, Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty - k. 9)

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana D. K. wniosła sprzeciw zaskarżając wydany nakaz zapłaty w całości. Pozwana wskazała, że nie jest w stanie zapłacić kwoty zasądzonej nakazem zapłaty, gdyż utrzymuje się jedynie z prac dorywczych i korzysta z pomocy MOPS w G..

(sprzeciw – k. 12-13v.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 listopada 2014 r. D. K. jechała autobusem linii nr (...) należącym do Gminy M. G. – Zarządu (...) w G.. Podczas przejazdu w autobusie została przeprowadzona kontrola biletów, w czasie której kontroler biletów stwierdził, że D. K. nie posiada ważnego biletu na przejazd i wystawił druk opłaty dodatkowej za przejazd bez ważnego biletu, który został wręczony podróźniej.

okoliczność niesporna, a nadto: raport opisowy kontrolera biletów – k. 5-5v, druk opłaty dodatkowej – k. 5

D. K. nie uiściła należnej opłaty za przejazd w kwocie 3,00 zł, ani opłaty dodatkowej za przejazd bez ważnego biletu w kwocie 180,00 zł.

okoliczność niesporna

W dniu 13 lutego 2015 r. Zarząd (...) w G. wysłał do D. K. wezwanie do zapłaty.

okoliczność niesporna, a nadto adnotacja na raporcie opisowym kontrolera biletów – k. 5

D. K. jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim, ma problemy zdrowotne z kręgosłupem i stawami, trwale nie widzi na prawe oko. D. K. utrzymuje się z prac dorywczych i pomocy z MOPS w G.. Od lipca 2016 r. D. K. zamierza rozpocząć pracę w firmie sprzątającej, z czego ma otrzymywać 750,00 zł miesięcznie. D. K. nie posiada oszczędności, nieruchomości, akcji ani obligacji.

okoliczność niesporna, a nadto zeznania pozwanej D. K. złożone na rozprawie w dniu 23 czerwca 2016 r. – k. 24, nagranie 00:09:01 – 00:17:50

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z ww. dokumentów przedłożonych przez stronę powodową, które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej autentyczności, a ponadto ich wiarygodność nie była kwestionowana przez stronę pozwaną, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w sprawie nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wniosły do sprawy żadnych nowych istotnych okoliczności.

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd oparł się również na zeznaniach pozwanej D. K. dotyczących jej sytuacji majątkowej, zdrowotnej i życiowej, uznając je za wiarygodne w całości.

Powyższy stan faktyczny w zakresie niezbędnym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy był niesporny między stronami, zwłaszcza, iż pozwana przyznała, iż podróżowała środkami komunikacji miejskiej należącymi do powoda bez ważnego biletu, nie kwestionując tym samym powództwa tak co do zasady, jak i wysokości. Pozwana domagała się jednak oddalenia powództwa powołując się na swoją trudną sytuację zdrowotną i finansową.

W ocenie Sądu powództwo w całości zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że do oceny stosunku prawnego łączącego strony postępowania zastosowanie znajdzie art. 16 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r., Nr 50, poz. 601 ze zm.) zgodnie z którym umowę przewozu zwiera się przez nabycie biletu na przejazd lub dopełnienie innych określonych przez przewoźnika warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia – przez samo zajęcie miejsca w środku lokomocji. Przepis art. 33a ust. 3 w/w ustawy stanowi zaś, że w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty.

Zważyć należy, iż w niniejszej sprawie, wobec przyznania przez pozwaną okoliczności faktycznych przytoczonych w pozwie, w szczególności wobec przyznania, iż pozwana odbyła podróż środkami komunikacji miejskiej należącymi do powoda bez ważnego biletu, Sąd uznał, iż powód zasadnie obciążył ją należnością za przewóz i opłatą dodatkową w wysokości żądanej pozwem. Wyraz powyższemu Sąd dał w pkt I wyroku, w którym zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 192,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 marca 2015 r. do dnia zapłaty.

Podkreślić należy, że sytuacja zdrowotna i finansowa pozwanej, nie ma znaczenia i wpływu przy dokonywaniu merytorycznej oceny żądania. Sąd dokonując tej oceny bierze pod uwagę przede wszystkim przepisy obowiązującego

prawa, jak też materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy. W sprawie niniejszej z przedłożonych przez powoda dokumentów ponad wszelką wątpliwość wynikało, iż pozwana dokonała przejazdu środkami komunikacji miejskiej należącymi do powoda bez ważnego biletu, a nadto okoliczność ta została przez pozwaną potwierdzona. Tym samym Sąd w pkt I wyroku na podstawie art. 16 w zw. z art. 33a ust. 3 w zw. z art. 75 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 192,00 zł, zaś na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. zasądził również odsetki ustawowe za opóźnienie od tej kwoty od dnia 5 marca 2015 r. do dnia zapłaty.

W pkt II wyroku Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążania pozwanej kosztami postępowania w sprawie. Przepis art. 102 k.p.c. pozwalający, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, na zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów lub nie obciążanie jej kosztami w ogóle, jest przepisem szczególnym, stanowiącym wyłom w zasadzie odpowiedzialności za wynik sporu i urzeczywistniającym zasadę słuszności. Przepis ten nie konkretyzuje owych szczególnie uzasadnionych wypadków, do których się odnosi – pozostawione to więc zostało przez ustawodawcę do uznania sądu, który uwzględniając całokształt okoliczności sprawy kierować się powinien własnym poczuciem sprawiedliwości. Zarówno w doktrynie, jak i praktyce orzeczniczej utrwaliło się przy tym, iż owe szczególne okoliczności związane mogą być zarówno z przebiegiem samego procesu, jak i okolicznościami pozostającymi na zewnątrz procesu – a więc także, a nawet zwłaszcza, dotyczącymi stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Sąd rozpoznający sprawę niniejszą wziął zatem pod uwagę - przedstawioną już w stanie faktycznym - trudną sytuację życiową pozwanej, zarówno materialną, jak i zdrowotną, a także związaną z tą sytuacją okoliczność, iż obowiązek spełnienia zasądzonego świadczenia już sam w sobie będzie wiązał się dla pozwanej z dużym obciążeniem finansowym, zaś możliwości zarobkowe, zważywszy na sytuację zdrowotną pozwanej, są niewielkie.